

HJORTBERG, GUSTAF FREDRIC

**Et under Guds milda försyn förnögd hjerta,
förestäldt uti deras kongel. majestäters höga
närwaro på kongl. lust-slottet Ulricsdal,
öfwer fjerde jule-dagens evangelium 1753.
Af Gustaf Fredric Hjortber**

Stockholm
1753

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Teol.
Pred.
1750

I JESU Namn!

Et under GUDS milda För-
syn förnögdte Sjerta,

1750-1799
1700-1829

Förestådt
uti

Deras Kongel. Majestäters
Höga Närvaro

på

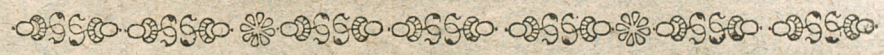
Kongl. Lust = Slottet ULRICSDAL,
Swer

Fjerde Jule-Dagens Evangelium

1753.

af

GUST AF FREDRIC HJORTBERG.

STOCKHOLM,

Tryckt hos PETER Jöranson NYSTRÖM.

II

HEMME KONIG.
KUNIGS
LOVISA ULRICA

Sweriges, Góthes och Wändes

KUNIGS

20. 20. 20.

Allernådigste Drottning!

Den Truſktan, ſom de ringaſte i Landet kunna
hysa, då de på höga orter inſtälla ſig, kan
ſå mycket mindre oroa mig, då jag nu med
djupeſta underdånighet uti **EDERS MAJESTÄTS**
milda Sköte nedlägger denna predikan,
ſom jag förleden Fjerdedag Jul, hade den nåden af min
Gud,

Gud, at uti **EDERS MAJESTÄTS** höga när-
waro hålla, som jag wet, at den Höghet, som Allrå-
dande Förshnen tilldelt **EDERS MAJESTÄT**, är
så blandad med mildhet, at den minsta hydda i vårt
Land, blifwer så wäl hugnad med Desß oskattbara
glants, som sjelfwa Kongeliga Sätet hedrad och ly-
sande af Desß dageliga ågande.

Min owärdighet hafwer wäl welat astråda mig
ifrån denna dristigheten; men den Höga Kongl. nåd,
som mig bles bewisad, då jag in för **EDERS MAJESTÄT**
fick göra min underdåniga upwackning,
öfwerthgar mig, at de spådaste ljuden af **HERrans** lof,
åro **EDERS MAJESTÄT** så angenåme, som de
mera mogne, hålft **EDERS MAJESTÄT** hafwer
sig noga bekant, at Gud sjelf af barnas och spena-
barnas mun fullkomnar läfwer.

Mitt underdåniga hjerta hafwer långtat efter
detta tillfället, at för hela Werlden så ådagalägga,
huru **EDERS MAJESTÄT** liksom förgjäter sin
Egen Höghet, för at göra den lägsta lyckelig af sin
Höga Kongeliga Nåd.

Min kjänbaraste glädje är och, at jag wid en
sådan lägenhet, åfwen får frambara in för **EDERS**
MAJESTÄT

MAJESTÄTS höga Thron et underdånigt wör-
nads och Tacksamhets offer för den beshinnerliga nåd
mig blifwit ertedd, då en dyrbar Kongelig Gåfwa ifrån
EDENS MAJESTÄTS Dyra Hand mig
skänktes.

Innerliga Suckningar för EDENS MAJE-
STÄTS dyra sällhet hafwa flutit ifrån mitt bröst,
då jag, under Prästebördans tyngd, warit trenne gån-
gor några tusende mylar öfwer widtsträckta haf stadd
ifrån EDENS MAJESTÄTS höga Drottninga-
Säte. Huru förnögd ihopsamlar jag dem icke nu?
då jag närmare fått nalckas detsamma.

Gud förlåne Norden länge en sådan Sol, som
med sina blida strålar uplyfwar de spådashte wårter i
Landet!

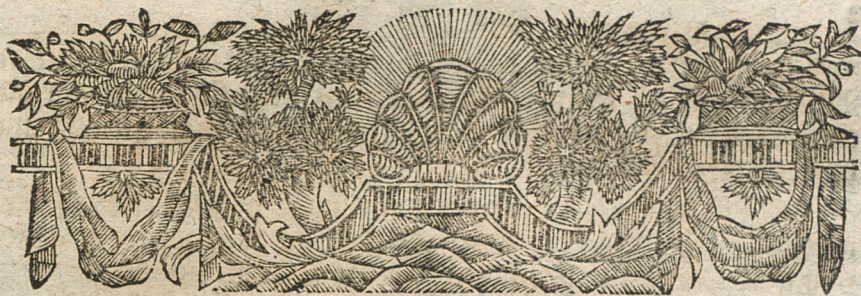
Gud innesatte EDENS MAJESTÄTS
Höga Person i sin milda Förshyns Armar, omgjorde
Konunga-Thronen med sin nåd och befäste Spiran
med sin kraft!

Gud tildele EDENS MAJESTÄT högden
af glada dagar, lede efter sitt råd och uptage på än-
dalyck-

dalucktone ifrån Jordisf til Himmelsf åro! önskar af
brinnande iswer

Eders Majestäts

Allerunderdånigste och tropligstige
Underfåtare och Förebefjare,
GUSTAF FRID. HJORTBERG.

a-w.

Uti GUD Faderns, GUD Sons och GUD den
Heliga Andas Namn. Amen!

Si! här är jag, HERREN göre med mig, så
som honom tackes!

Särligare wedermåle af et med sin Guds milda
Förshyn förndgt hjerta, hafwer wäl aldrig af en
dödelig tunga kunnat framföras. Större hjel-
temod, under et förördt folks öfwermod, haf-
wer man swårt före, at finna ibland swaga
Jordematkar. Högre Andans gåfwer, lærer
man säfängt söka uti bräckeliga letkar förwarade. Förträffeli-
gare utlåtelse är sällan hörd, än denna, som en mächtig Ro-
nung uti Judarike frambar för en Allsmächtig Konung uti Him-
milrike, David inför sin Gud: Si! här är jag, HERREN
göre med mig, såsom honom tackes. 2. Sam. 15: 26.

Den, som wil åskåda en man efter Guds hjerta; men til-
lika efter Guds underliga förshyns wägar och steg bepröfwad,
han wände sina ögon på wår nämnda David. En stund bar
han herdastafwen; en annan sattes Konunga-spiran uti Hans
hand: En tid betungas Hans sinnen med närgående bekym-
mer för sitt lifs räddande; En annan prydes Hans hjeska
med

med en mächtig Crona i Israel. Et tidehvarf är Han en Belials man på Simeiläppar och en arm flyctinge för sin egen Son; Ett annat är Han en wälsignad man uti alla sina Undersåtares hjertan.

Så många och än flera omwärlingar af förackt och heder, af olycka och lycka, af flygt och säkerhet, af sorg och glädje måste wär omtalra Konung undergå; dock under alt, war ingen bedrefwelse och förlust så swår, at hon gjorde Honom wankelmödig, och ingen glädje eller fördel så stor, at Han blef öfwermodig, utan et ödmjukt och förnögt Hjerta bar Han ständigt uti sitt bröst, hwilket Han ock nu, då största försördan låg på Hans skuldror förmedelst sin Sons uproriska hårda Hjerta, nedlade jemte sin Konunga Crona och Spira in för sin Gud, med anförde orden: Si! här är jag, ic.

Uldrig tryggare stöte för Guds barn och oroade själar, at nedlägga sina bekymmer uti, än den Högtbesurtna Gudens. Alle lyckfällige, som nu redan äro ingångne uti den sälla ewigheten och hwila i Abrahams stöte, äro härtil, efter Guds ords witnessbörd, under utsägeliga himla frögders åtnjutande, owäldiga witten. Wår dyra Frälsares Jesu Moder och Fosterfader, som uti närwarande Högtidsdags Evangelio omtaläs, lika som ropa til oss utur sitt multnade skoft om detta stötets trygghet, så at Davids med Guds milda förshyn förnögda hjerta lärer afwen summits hos Davids slägt, Mariam och Joseph, då de singo underrättelse om Herodis mordswård, som til hela Werldenes Frälsares dödade skarpt slivades.

Herrans Smorde och Wälsignade!

En blid förshyn af min Gud hafwer tildelt mig den sälla lotten, at i dag få frambara alla Konungars Konungs ord in för min Huldaste Konung och Drottning. Den owärdigaste ibland Jesu Herdar på jorden, och den ringaste ibland Edra Majestätars undersåtare nedlägger nu in för Guds thron och inför Konungens thron ett underdånigt hjerta, med den
na

na Öfverkrift: Si! här är jag usla stoft och mull, som så länge, til des min arma mullfäct öfver jordenes stoft, med ouphörliga suckningar säger: Si! här äro Herrens Smorde: Herre gör med Dem lif och död, såsom Dig tackes!

Här med ären J, dyraste Jesu Wämer, nöjde, under tryngden af Edra Jordiska Tronar, til des Arones Trona sättes på Edra Dyra Husstuden. Under Guds milda försyn sitta J trygg på Konungastolen och efter Hans råd fören J Swiran, hvars tryggaste och klaraste glans är Herrens Nåd. Ifrån Jesu nedriga trubba får Edra höga thron, Wos, wälsignelses, fasthets och kärlecks dyrbara blickar.

Men min Gud! får ock titt arma barn i dag kasta sig ned för Din Sons fattiga, dock med nåde rika hwiloställe, så låt den nåden nu på mitt hjerta hwila, at jag framförer Ditt ord, som Dig tackes. Ifrån ditt milda behag och försyn, min trofaste Gud, wäntar jag mig en nådig hjelp til min hulda Öfverhets och härwarande wälsignade Åhörars wälbehag.

Det kan understödja min undersäteliga wördnads eld. Det kan rista djupa minnes-märcken uti mitt underdåniga hjerta, så at denna timan blifwer en ibland de lyckeligaste i hela min lefnad.

Höge och Mächtige! Förwägren då ej Gudi Trona och mig benägna öron.

Herren göre dock, som Honom tackes, då jag nu befaller alt uti Hans hand med et i tronens förtredstan andäktigt

Fader wär, som äst i Himlom &c.

TEXTEN, Matth. 2: 13 -- 18.

Gif at Ditt ord oss lysen så, At wi i mörckret aldrig gå re.

Såtom oss med våra tankar gå til Bethlehem och åskåda det til flygt redowarande menlösa barnet Jesum med sitt hjära följe Maria och Joseph; så skola wi få se, at den största skatt, som en menniska på jorden kan äga, är ofelbart; Et med sin Gud och Hans milda försyn förnøgt Hjerta.

Det bästa sätt, at komma uti lycksaligit ågande härutas och om denna bärgfasta sanningen blifwa förwisad, är, at under sina byra Christendoms pluckters idoga bewakande, stadna uti den förnøgda Davids förnøgda slut, som Han efter många klara ögnestast på sin Guds försyn å daga lade uti sin 73 Ps. 24, 25, 26 verserna: Tu leder mig, HERRE, efter Ditt råd och uptager mig på Andalycktone med åro; och huru Du tåckes göra med mig, fortsfar Han vidare, så blifwer det derwid, at när jag ha, wcr Dig, så strågar jag efter himmel och jord intet; om mitt ån kropp och sjål försmågtade, så åst Du dock min hjertans tröst och min del.

Får min swaghet vidare utföra detta, hwarutinnan Gudar egen insiækt, W. Å! lätteligen rødjer enfaldigheten hos den bästa talegåfwå, så skall, i HERrans namn, mitt spåda tal på denna stunden åsmåla

Et under GUDS milda försyn förnøgt Hjerta.

Guds barn se med David orsakerna härtil:

1:mo At Gud leder efter sitt råd:

2:do At Gud uptager med åro.

Men,

Men, O Herre! ödmjukast jag beder om nåd,
 Öf alla bewäpna med wisheit och råd:
 Ahörarnas Hjertan til rener Andackte,
 Ditt Ord, at nu lära upmuntra med mackte:
 Ach! mildaste Jesu, jag ropar Ditt namn,
 Uptag mina suckar til salighets gagn:
 Regera Du Sjelfwer min tunga och munn,
 At ösa up watten af salighets brunn;
 Ja, wårt wårt Du wälsigna som aldrabäst kan,
 Gud Fader, Gud Son och den Helige And! Amen!

Ju fastare grundwal, ju säkrare bygnad; Ju mäktigare
 hand, ju tryggare hjelp: Säll fördensfull den, som ut-
 söker sig en sådan grund til sin swaga lerhyddas understöd,
 at Han hwarken i bedröfwellessens stormar må fruckta eller i
 wälmacktens lugn blifwer säker och oberedd til mulna dagar.
 Lyckelig den, som inneslutar sig uti dens armar, hwaris
 kraft, hwarken af tid eller ewighet kan förswagas.

Denna lycksaliga konsten tilförer sina utöfware ej min-
 dre nytta än glädje. Hon gör Hjertat frimodigt wid alla
 händelser. Hon gör våra stigar wisä igenom en farlig
 werld. Hon bryter taggarna af alla de törnen, som kunna
 vara strödde på wår wandringswäg. Hon gör Golgatha
 likaså liuslig som Thabor; Egypten så behagelig, som Canaan;
 ödemarcken så förnöjsam för David, som Konunga-thronen,
 sår och fattiga slarfwor så täleliga för Lazaro, som kräfelig-
 het och purpur woro älskelige för rika Mannen; mörcka nat-
 ten och steniga wägar, så trygga och jämna för Joseph och
 Maria, som någonsin lyckans dagar woro för Herodes; ja,
 i med och mot blifwer detta et förnögt slut: Från Gud
 wil jag ej skiljas, ty Han skils ei från mig. N:o 283:1.

Bewis häruppå lämnar öf wår urolästa Text. Förnög-
 de med Guds milda försyn woro wisert: Jesu Moder och
 Foster:
 b 2

Fosterfader Joseph; ty wid första warning de fingo, om Herodis försät emot den menlösa Jesum, stodo de up, och togo sin wäg dit, hwarest den Himmelska wägwisaren gaf dem anwifning. På en fast grund bygde de sitt hopp om beskydd och en alsmächtig hand wäntade de til sin ledare. Sömnens söta dwala uppehölt dem ei och mörka natten war dem ei hinderlig uti et bekymmersamt ärende. De skilde sig ei ifrån sin Gud, utan innesloto Hans egen Son uti sina armar. Gud kunde derföre intet annat, än innesluta dem uti sitt milda beskydd, hwarigenom misnögdas tanckar fullstörtes och frönsamsamheten slog grundfasta pålar i deras hjertan, hålft de och wiste det, som alla andra Guds barn weta:

I:mo Ut Herren leder efter sitt råd.

När gifwes oss anledning, at förnöja våra tanckar med twenne märckwürdiga ting. Wi låte dem obehindrade i djupaste wördnad in för vår Gud, betrackta Herrans råd och det lycksaliga folkets egenstaper, som så njuta des ljufliga frugter.

Twenne ej mindre angelägne, än djupsinnige och wicktige saker, wid hwars wigt och tyngd mina spåda tanckar swigta, min swaghet håpnar, min tunga staplar och ord cryta mig. Som Gud är det Högsta wäsendet, hwilket af intet menniskio-förnuft kan begripas; så är ock Hans råd underligt, men ej mindre barmhertigt, at Han går det härliga igenom Es. 28:29.

Underligt är Herrans råd eller försyn, och det öfwer sina egna barn i synnerhet, at när alla begrepp stadna och utlåtelse fattas, så gör man tryggast, om en helig förundran får utföra dessa orden: Huru obegripelige äro Guds dommar och outransfärlige Hans wägar! Rom. 11:33.

Hwad

Hwad kan wara underligare, än, at själar, som stå uti en nära förening med sin Gud, och äro nya Creatur i Christo Jesu, wakande stridsmän under Jesu egit anförande, af Andans kraft fullbordande helgelsen uti Guds råddhåga och äro således Guds ögnastenar; at de, som oftast få utdricka den ena bedröfwelse kalcken efter den andra?

När Saul fick sitta i äro och härlighet, så måste Dawid wara, som en jagad återhena på bärgen. När Konung Belzazar fick wara på sin thron med ro och säkerhet, så måste Daniel ligga med oro och fara i Lejone-kulan. När Herodes fick nyttja Kongelig präckt och mæckt, så måste menlösa barns blod färga dess mordiska swärd och Jesus Himla-Konungen Sjelf med sin Moder och Foster-fader wara usla flygtingar.

Så underligt är Herrans råd och försyn. Så låter Gud ofta tistlar trifwas, när härliga blomster warda förtrampade. Så få ofta agnar flyta ofwan på, när ådlaste säden i regnet blifwer fördränkt. Men Ewiga Allwisshet! huru kommer det sig, at Dina wägar och råd emot menniskjors barn äro så underliga? Förlåt Ditt ringaste stoft! om det både frågar och svarar; at Du lärer döda, på det Du må gifwa lif; Du lärer tillåta föræckt, på det Du må skänka ära, och Du lärer sända oro och bedröfwelse, på det Du må göra ro och förnöghelse sedan så mycket smakeligare.

Men för öfrigt, hwad wil et intet, Du ock jag min wän, tala om et högt Allt? som äfwen stält sjelfwa naturen uti den ordning, at renaste guld skal döljias uti slagget, klaraste diamanter uti hårdaste bäragsklippor, och södaste kärnar uti skarpare skal. Det passas sig ju aldrig något bättre, än at barnet sticlar sig efter Fadrens wilja: Guds barn efter sin Himmelska Faders råd, hwilket stundom utstakar för dem många törniga wägar och lastar på dem många bedröfwelses tyng-

der, på det de måtte fallas, efter Davids utsago, Herrens fördojde Ps. 83: 4.

Et så högt wäsende, som Gud är, måste nödwändigt ställa sina råds och försöns mått uuderliga, dels för sin egen höga äros skul, dels för vår nytta. Herrens dyra ord igenom Propheten Esaiam, måste behålla sitt oförkränckta wärde och sanning: Mine tanckar äro icke edra tanckar, och edra wägar äro icke mina wägar, utan så widt, som himmelen är högre än jorden, så äro och mina wägar högre än edra wägar, och mina tanckar än edra tanckar, Esa 55: 8.

Ach! huru skulle ock icke annars jordematken, den stäckars menniskan, utbreda högmödsstädrarna, om alt skulle gå efter hennes råd och förslag; Man skulle då snart upresa högmödstoder med denna öfwerkrift: Jag är den, som mig sjelf förer och ledsagar. Huru litet skulle Guds wisshet blifwa erkänd? och huru kallsinligt skulle Guds allmagne och godhet wördas? Trones gnista skulle snart utsläckas, bönes iswer afryna och hoppets anckar fällas på lösa grundar.

Den fräcka werlden, som uti alla händelser styller på ödet, lyckan och anuar, skulle då gierna rifwa ut det bladet i Bibelen, på hwilket dessa orden stå: Herren är underlig sinom helgedom Ps. 68: 36. och Davids ord än widare i Ps 4: 4. Herren förer sina heliga underliga, skulle utaf tygelösa minnar utropas för osanning.

Många gåfwor, starkhet, wisshet och klofhet, blefwo annars wördade storgudar på hertats altar och näppligen skulle någon Jacob finnas, som med nedbögd knän skulle wilja säga: Jag är för ringa til all den barmhertighet och trohet, som du med tinom tjenare giordt hafwer: förty jag hade icke mera, än denna stafwen, då jag gick

gick öfwer denna Jordanen, och nu är jag til två skarar worden, 1. Mos. 32: 10. Löfwadt och wärdat ware då Herrans råd och försyn! som så, igenom sit ledande lagar, at den, som hafwer Gud till, tjänar all ting til det bästa, Rom. 8: 28. Ty Guds råd och försyn är och

Barmhertig. Solen är ej borta ifrån Himmelens hwalf, fast än moln och natt stundom betäcker henne. Kärlekssolen mister ei sina barmhertighets strålar, fast än motgångs moln och bedröfwelsers natt något hindrar dess åskådande. Den Herren älskar, ägar Han: Ebr. 12: 6. så, at under sjelfwa riset ligger dock hulda Faders hjertat, och tuckrans swärdet hålles altid med en öm Faders hand; ty Hans barmhertighet är så wid, som Himmelen är, och Hans samning så widt, som skyarna gå, Ps. 51: 11.

Lätom oss härwid öfwertygga oss, at fast än all age synes icke wara til frögd och barmhertighet utan til ångest och lifasom wrede, at Herren dock, efter Pauli witsord i Ebr. 12: 11. wedergjäller en stridsam rättfärdighetsnes strukt. Själur, som äro utom Andans Schola, opröfwade hjertan och blinda ögon, som taga stoft för hwete, utkomma med dessa inkast och frågor:

Hwad prof af barmhertiga råd och mild försyn är wäl det? när djupa korsmärcken med fargande spitsar inristas uti de Christnas wägar: När man med mattande bekymmer får slita sig fram i werlden under många trötta dagar och sömnlösa nätter: När man får flyta omkring, som wattenet öfwer stenar, efter några med tårars salt fuktada brödsbitar: När inbrott och skarpa hugg ske uti våra ömmaste och hjäraste nöjen. Hwad barmhertighets strålar synas wäl uti så swarta moln? Den dyra Trälssaren beswarar detta med en Gudommelig försäkran om barmhertighet: Om Guds

Guds barn, säger Han igenom Matthäum uti des 16: 18. dricka något det dödeligit är, skal det intet skada dem. Om de än få dricka ut bedröfwelsens mått, så skal det ej wara dem til något ondt, ehuru surt och bittert, ehuru förborgat och underligt det wara må. Guds kärleks röst til sin lilla hjord, står ock fast, som bärg: Jag hafwer öfwergehit dig ett litet ögnablick, men jag wil församla dig med stor barmhertighet, Esa. 54: 7.

Swilken skulle icke snart funnat tro? at ju Joseph och Maria lätteligen skolat kommit på widriga tankar om Guds milda Försyn, då de måtte taga så underliga wägar med sin dyra skatt; wäl kunne de se, at det lyfte barmhertighet därutinnan, at de blefwo warnade för olyckan; men at de måtte taga så swåra stigar til sin räddning, det kunde wäl synas något hårdt och likasom Gud hade bortglömt sitt, igenom Angelen gifna nådelöfte: Fruktta dig icke, Maria; ty tu hafwer funnit nåde för Gudi, Luc. 1: 30. Men si! högden af barmhertigheten war den, at de hade Herren med sig; och då påminnte de sig wäl under det samma, hwad Propheeten Esaias skrifwer i 45: 15. Gud är en fördold Gud.

Guds barmhertighet fördöljer sig stundom uti mörka wredeskläder, men de warda snart bortlagde, då idel barmhertighets och kärlekslägar skönjas. Fadren agar wäl stundom sitt barn; men i hans bröst röres dock warma Fadrens blodet och likawäl församlar åt barnet arfwet. Alf förgiftet hämtas stundom läkedom; af morgång och bedröfwelse likaledes hälsosam bot emot den sjukdom, som medgång föder.

Menniskjans sinnen äro snart kringströdde; men tänck! hwad barmhertigt Guds Råd och Försyn är, som kan, fast på underligt sätt, ihopsamla de förflingrade sären; under bedröfwelsen tiltaga glädjen, med denna försäkran, at Hero-
des

des wäl blifwer död och bedröfwelsen får en gång ända; och då skal Edert hjerta glädjas och ingen skal taga Eder glädje ifrån Eder. Job. 16: 22.

Wi klage som oftast öfwer bedröfwelser och förföljelser; wi möta solet i wår werld, som taltala öf med Jacobs tunga; men tillräcka öf förklädda Esaus händer. Wi nödgas tjänna solet, som hafwa twenne tungor och twenne hjertan; en tunga, at wälsigna öf i ansigtet med, och en, at befläcka wåra oskyldigaste gjerningar med och döda öf: Et hjerta, upfyllt med förklädda wänstaps tecken och ett annat, hwaruti en listig råf ligger förborgad, som passar på alla tilfellen, at med mordiska flor sarga öf; men Herrens barmhertiga Råd och Försyn, gör deras anslag, som listige äro til intet, at deras hand intet kan uträtta: Han begriper de Wisas uti deras listighet och gör de klokas råd til galenskap. Job. 5: 12, 13.

Hade Achitophels råd haft sin framgång, så hade Dawids lif och wälfärd stått i fara; Men Dawids troinmerliga bön til Gud, lämnades ei utan tröfelig bönhörelse hos Gud, at Hans kära wän Husai förhindrade det, som kunde skada.

Herodis falskhets nät blefwo wäl utstälte för den nyfödda Juda-Konungen, men han wänt beswiken, och des nät igenom Allmactens råd sönderrefna, at Jesus med sitt kära sällskap obehindrade kommo uti Egypti land, och fast man skulle tycka, at en ny fara derstädes kunde möta dem, hälf som Judarne och Egyptierne ei woro så goda wänner; Så lagade dock Herren, igenom Sitt, fast fördolda, dock barmhertiga råd, at de ostadde hos dem fingo förblifwa in til Herodis dödd.

Så heter sig Gud emot alla sina barn; men på hwad sätt hålla sig Guds barn in til sin Gud? Jo, de stå upp, taga barnet til sig och fly.

Joseph stod upp, heter det i vår Text, och tog barnet och Hans Moder til sig och flydde in uti Egypti Land. Ach Mildaste Gud! här hwälfwa mina tankar af och an; hwad skal jag säga? Joseph är sin Gud lydig, blott för hans befallning genom en syn och dröm; men huru mången finnes icke? som wid Herrans röst och ord, är ut och är in, ei är lydig lefwande Gud. Creaturen, som ei äga förstånd, äro af wahnän, at höra sin husbondas röst, så lydige, at de lyda et enda Andedrag; men menniskan det ädlasta af alla Guds skapade Creatur äro ofta döfware än härda stenen och stummare än Bileams åsna. Gud, som har rördt fastaste hällebergen, Han röre alla syndares stenhårda hjertan! Ach! skulle wi wäl glömma det wälsignade huset, Guds ords klara lyckta, som wisar oss wägen både i Egypten och til Canaans land? Ach! skulle wi förgiåta det sötta himmelska ordet, hwarwid våra frät kunna göras trygga och hwarwid endast, i dödsens bittra stund, våra hjertan, som då skola brista, kunna hafwa någon lifa.

Nej! Guds barn höra ordet, ej hemligen igenom irrandars syner och uppenbarelser, utan uppenbarligen i Guds hus och i sitt hjerta, och i följe deraf stå upp, ifrån möretret til huset, ifrån synden til sin Gud.

Mycket är, som insöfwar människor i syndenes sömn och dwala, af hwilket helga Skriften gifwer tillfånna trenneting i allmänhet, såsom syndares förnämsta dwaldrickar; Ogonens begjäreelse, Köttens begjäreelse och et högfärdigt lefwerne. Men när Herrans Zebaoths Angel, en trogen lärare, får uti lagen såsom en spegel uppenbara och
wisa

wisa syndaren ei allenast sin syndasömn och säkerhet, utan
 och den fara, som gwarliggandet i mödrens natt hafwer
 med sig, at Herodes eller mödrens mordiska Konung söker
 döda Abones Konung Jesum, hwilken man uti nya Fö-
 delse bad blifwit ägare utaf; då står den syndige upp i
 en wälsignad stund ifrån sin syndasömn, tager barnet med
 des Moder til sig ic. Och omfamnar Jesu dyra förtienst
 med sina tros armar, samt Evangelium, som är upwäckta
 syndares enda säkraste tillflykt; ty det är det sköter, uti hwil-
 ket börfärdiga syndare äga tillägelse om nåd, alla deras syn-
 ders förlåtelse, och säkerhet emot alla sina fiender. Det är
 den fjällan, utur hwilken nådetorftiga Själur hänta en
 wederauueckelse, som så styrefter dem, at de igenom Andans
 kraft och anuuisning i Ordet stundeligen fly ifrån det, som
 kan sära och döda deras andeliga lif: Och fast än werlden
 skal wara lifasom et Egypten, hwarest ingen ren wänskap,
 oförfalskad förtroende och uprichtig kärlek är til finnande,
 så blifua de dock så länge gwar i det syndiga Egypten, til
 des Herodes blifwer död; til des mödrens och syndenes här-
 skande wälde stuar på fältet i deras hjertan, hwar under
 likwäl, för den altid hos menniskan widlädande swaghet, detta
 forge-Choret med ouphörliga suckningar höres: Jag arma
 menniska, ho skal lösa mig i från denna dödsens och
 syndenes kropp.

Så suckar då syndaren hjerteligen efter förlossning, men
 blifwer underuist, at stå upp, för den des fattiga själ, på-
 slystade faran skul; ser sig utom Honom, som är A och O
 i hela des salighets ordning ei kunna komma et steg fram,
 utom Frälsaren Jesum wara rådwil och kraftlös; tager
 derfore Honom med sig wid alla tillfällen med trones hand
 i hjertats famn.

Går et Guds barn in eller ut, så är Jesus des söta
 följe: Går det til hwilo, Jesus hwar i des, med Hans
 egen

egen förtienst dyrt återlösta Själ; stiger det up af sin jäng, Jesus är med sin dyra nåd i alla des gjerningar, företagande och hela lefnad; så at ingen under är, det et Guds barn bår dageligen med sig uti sin bräckeliga lerhydda et förnögt hjerta med sin Guds milda försyn; ty det wet, at

Gud 2:do uptager med åro.

Så underligt och barmhertigt, som Guds ledande är med sina barn, så underligt, men tillika och barmhertigt är det uti uptagandet.

Här i tiden ser wäl ofta mörkt ut, hwad uptagande til tinnelig åro och förmåner widkommer; men imedlertid hopwrides dock Irens Crants, som uti en oförgiångelig ewighet för Guds barn förwaras, dock hafwer Herren likwäl ofta så afwägt lotten för många, at de både i tid och ewighet uptagas med åro: Men hwad orsaken är til denna Försynens olika utdelningar, kan et mennisko snille sällan påhitta.

Sår jag efter swaga begrepp hårom tala, så kunde i bland tusende, några orsaker wara deså:

De förmåner, som somliga åga, torde ei för andra wara nyttige. Om tiggaren skulle tagas ifrån sin staf och lilla toja samt iklädas med Purpurens glants, så torde hans ögon förblindas, at Han toge de farligaste steg uti det härligaste tilstånd, förglömde både Gud och sin nästa, dem han annars med klara ögon under sina tårars utsåde såg. Skulle årans wårde mån stiga ned til den trappan, hwarest uslingen lämnat sin frycka och säck, så torde klenmod intaga rummet hwarest största hjertmod hwilat, och så widare: desutan, måste såden stå så länge ute under regn och storm på Ifermannens fältrer; til des hon blifwer mogen, då hon sedan affliäres med glädie och insamlas i ladorna.

Israel

Israel måste först lära känna sin Skapare uti öken, innan det fick smaka Canaans mjölk och hannog: Ankan i Nain måste först fukta sin Söns bår med tårar, innan hon blef wärdig, at af Jesu mun höra denna trösten: Gråt icke Luc. 7: 3. Joseph och Maria måste först flygta åt Egypten, innan de i Bethlehem och Nazareth kunde wara trygga. Så öfswergijwer icke Herren sina heliga, utan de warda ewinnerligen förwarade, Ps. 37: 28.

För öfrigit må Wi och ei tänka, at det alt är guld, som glimmar, at det är alt ära och lycka, som hafwer des anseende. Wi irra of som oftast under afwund-suka tanckar, at en eller annan är lyckelig och til äro uptagen, när han besitter de förmåner, som hjertat kan önska och tungan beskriwa; men hade wi altid öyna ögon, at lysande sandkorn ei förblindade dem och orwäldiga betractelser fingo fälla dommen; så skulle Wi få se många qwalsfulla trålar i gyldene bojor, som skulle göra mera äro och lycka med fem fiskar och tu bröd, än med jordenes prunkande aska; ja! wi skulle tro of wara mera lyckelige med salta tårar och hårda brödsbitar, än mången i purpurens härlighet, med lysande Cronor, Hjelmor och Spiror.

Jag kan wäl intet säga, om Joseph och Maria, under sin lefnad, blifwit här i tiden til någon särdeles äro och förmån uptagne; ty Guds Anda hafwer ei behagat underrätta mig derom; men bewisligt och oryggeligt är, at, så framt de til sin graf, hwarpå intet twiswelsmål kan wara, så trogit hållit Jesum i sina hjertan, som de i dag burit honom på sina Armar, så hafwa de säkert i ewigheten blifwit uptagne med äro: Men det kan jag förwisso säga om deras tjära Son, Werldenes Frälsare Jesu Christo, at ända i från krubbau intil Korset på Golgatha måste Han i stället för ära, glädje och härlighet, lida förackt, sorg och försmädelse.

Ach, min gode Gud! W. Å! kunde wi se Hans trettjotretre åra tårniga wandring; blodet i ådrorna skulle rödas och ögonen rinna af tårar; Men Gud uotog Honom på åndalyckene med åro, låsom en segrande hjelte af Juda stam, hwarigenom och Guds barn få den glädien; at med åro uytagas en gång i himmelens koningar.

W. Å! snart rinner tiden sin fos; aldrig så länge uti Egypten, at icke Herodes en gång döer, fienderna astynga och bedröfwellers wågarna sackta sig. Efter mulna dagar, som ock åro nyttige fer den frugtbarande jorden, insinna sig Solenes wedewickande strålar. Plomman skal wäl inter altid trampas under fötterna, utan en gång församlas i ladan. Gud leder aldrig så länge efter sitt råd, at Han icke en gång uytager med åro. Den brinnande buskan 2. Mos. B. 3: 2. brinner aldrig så starkt, at Han blifwer förråd: Ej eller förtåras Guds barn i frestelsens och bepröfwelsens eid.

Så nyttia nu, Du trogna Guds barn, Din för werlden underliga härlighet; men för dig sjelf härliga lycksalighet. Du ledes efter Guds råd; men Du uytages med åro.

I Döpselsen är du uytagen til et Guds barn och Jesu Christi medarfwinge. I Rätt; årdiggörelsen tillräknas dig genom trena Jesu saliggörande rättfärdighet, den han genom sitt inwärtas och utwärtas lidande har förwårfrat, så at du in för Gud af blotta nåd förklarar fri ifrån syndenes fördömnande kraft.

In summa: I Förlöpselsen, i Helgelsen och under all Din wandring på salighetenes wäg, kan du ossermtadt sungga af innerlig glädje: Guds Anda med min Anda vittne bär, at et Guds barn jag också är, det Gud will saligt göra. N:o 187; 4.

Ach högsta ära och nåd! Ägas, uttagas och äras af Gud:
Äga kraft af Gud, at göra Hans wilja, hafwa nåd hos
Gud, at wänta Hans wilja.

Tänck allenast, Min Wän, när Du ligger under Guds
hands finger, som Isac låg under Abrahams händer, då
han skulle offras: så kostar det wäl på; men JESUS är ditt
fällskap, och då har Du nåd och ära nog. Jacobs hjerta war
aldrig så fullt af glädje, som då han hwilade sitt hufwud på
härda stenen, Gen. 28. I fromme Guds barn; I ägen
högden af all glädje, då I hwilen Eder på JESUM, som är
Eder Äros och Salighets grundsten: I ären wäl ofta trötte
wandringsmän på jorden; men I blifwen sälla inwånare i
himmelen. I ären wäl menlöse får, som utan twifwel tor-
de hafwa sina ulfwär; men en öm Herde bär Eder natt
och dag på sina skulldror. I ären förträffelige liljor i För-
samlingenes sköte, omkring hwilcka många näflor frodigt
trifwas, men de skola ej bränna Eder, den dag, som I un-
der Guds milda råd och försyn, förnöjde med et rådsamt
ledande blifwa derefter deläcktige af et ärosamt upta-
gande.

Nu Gud, som är stor i råd och mächtig i gjerningar,
Han innefatte då wår Allernådigste Konung och Drottning,
wår dyra Cron-Prins, Kongel. Arf-Prinsarna och den Kgl.
Princessan, det Kongel. Husets höga Anförwanter, Rikens-
Råd, höga Ambetsmän, detta Kongel. Hofwet och hela wårt
fiåra Fädernesland, ifrån Konungens thron in til tiggarens
fattiga hydda, så innefatte Gud Dem så wist i sina Armar,
under sin milda Försyn, som Joseph och Maria innesloto
JESUM i sina! Ware JESUS i alla dagar, til des wi
nedlägga wår matta wandringsstaf wid grafwen, wårt sälla
och trygga följe! Möte oss JESUS wår Frälsare, med nåd,
med äro och härlighet, då Wi komma en gång i mödresens
och dödsens dal, då wi skola göra wårt sidsta dyra, dyra
steg

steg utur tiden i ewigheten. Gud uplyste, omwände och bät-
 tre våra fiender och Herodianer, at wi trygge och förnögde
 under Guds milda försyn, Konungen wid sin Spira, Krigs-
 mannen wid sitt Swärd, Predikanten wid sin Bok, Bor-
 garen wid sin näring, Bonden wid sin plog och hwar och
 en med sin lott, måtte få med glädje och frid i de åter-
 stående dagar bo nöjde och glade i vårt Swen-
 ska Betlehem. Amen! för Jesu skull:
 Amen!

www.books2ebooks.eu